

leken er in, voor welke bijvoorbeeld personen die slechts lid van de NSB waren geweest, zich zouden moeten verantwoorden). Over dat Tribunaalbesluit heerste nog verdeeldheid doordat Burger, die in augustus '43 op wens van de koningin in het kabinet was opgenomen, bezwaar maakte tegen de centrale aangifte, bij de minister van justitie, van Tribunaalzaken en er zich bovendien (als enig lid van het kabinet overigens) niet mee kon verenigen dat Justitie en het Militair Gezag 'in zeer bijzondere gevallen' bevoegd zouden zijn, de internering van personen die volgens een Tribunaal vrijgelaten moesten worden, te verlengen.

Geregeld was verder de z.g. zuivering van het overheidsperoneel: functionarissen die 'fout' waren geweest of anderszins aanstoot hadden gegeven, zouden 'gestaakt' dan wel 'geschorst' en tenslotte ook ontslagen kunnen worden. Over de perszuivering (Burger had voorgesteld dat aan alle z.g. legale bladen die nog na 1 januari '43 waren blijven verschijnen, een publikatieverbod zou worden opgelegd en dat de z.g. illegale pers legaal zou kunnen worden) was het kabinet het nog niet eens geworden, evenmin over wat er met de radio-omroep diende te geschieden.

Ook op financieel, economisch en sociaal gebied waren tal van regelingen getroffen, en in vergevorderde staat van voorbereiding verkeerden weer andere regelingen op het gebied van het rechtsherstel; geen van deze had onder de ministers tot diepgaande meningsverschillen geleid.

Die meningsverschillen waren wèl gerezen op het gebied van de bestuursvoorziening. Enkele dagen voor *D-Day* had de Buitengewone Raad van Advies met tien tegen vijf stemmen besloten, geen positief advies te hechten aan de concept-wetsbesluiten der ministers en de Raad had zich tegelijk met acht tegen zeven stemmen uitgesproken voor een nieuwe regeling waarin voorzien zou worden in de onmiddellijke terugkeer van het 'oude' parlement (ook Burger en van den Tempel waren daar voorstander van). Die terugkeer werd door de overige ministers en met name ook door de koningin hoogst ongewenst geacht; men kon daarbij wijzen op betogen in een groot deel van de illegale pers waarin bepleit was dat een soort noodparlement zou worden gevormd waarin ook vertegenwoordigers van de illegaliteit zitting zouden krijgen. Uit de kring dier illegaliteit wenste de koningin bij de bevrijding haar eerste adviseurs aan te trekken en ter bevordering daarvan werd enkele dagen na *D-Day* het al eerder gememoreerde telegram naar bezet gebied gezonden waarin werd aangedrongen op coördinatie der illegale organisaties, zodat een groep van voormannen zou ontstaan die, om te beginnen, bij een 'vacuüm' opdracht zou krijgen, 'één of meer personen aan te wijzen als tijdelijke vertegenwoordigers der regering tot handhaving van